

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. februarja.

Bralci našega lista se še spominjajo s kako nesramnostjo so nemški listi črnili angleškega veleposlanika v Peterburgu, gospoda Moriera. Vsa oficijozna glasila so jela kričati, ko je prišel omenjeni diplomat v Peterburg in ondu začel delovati. Kar koli so slabega vedeli o njem, so izlekli na dan, povečavali in po svoje zasukavali. Kdor količ kaj pozna politiško življenje, vedeti je moral, da gre tu za važne politične zadeve, ne pa za same osobne in mora nemškemu kancelarju zares biti mnogo ležeče na tem, da moralčno uniči tega moža in ga tako spravi iz Peterburga.

Nekateri so sodili, da Bismarck zategadel sovrži Moriera, ker je bil dober prijatelj pokojnemu cesarju Frideriku. To je bilo tudi nekoliko verjetno, ker je Bismarck strašno sovražil pokojnega cesarja in še vedno preganja prijatelje njegove ter tega sovraštva niti najmanj ne skriva. Pa vender, kdor je dobro premislil vso zadevo, se je moral preveriti, da mora biti napadu proti Morieru še kak drug važnejši vzrok, kajti angleški diplomat zaradi tega v Peterburgu ni nevaren Nemčiji, ako je bil prijatelj cesarja Friderika.

In res se je kmalu razkril pravi vzrok. Morier je bil dolgo let poslanik v Darmstadtu ter je bil visoko čislán v tamošnjih dvornih krogih. Kot zastopnik angleške države je pa v Peterburgu poskusil znanje svoje diplomatično spretnost porabiti v korist domovini svoji. Kot dober državnik je vedel, da Rusija more Angliji v Aziji največ škodovati in da proti Rusiji Angliji ne pomagajo nobene evropske zveze, da pa nasproti rusko prijateljstvo Angležem utegne mnogo koristiti. Naravno je torej, da je Morier videl v zbliznanji obeh držav velike koristi za domovino svojo in je jel delati v tem zmislu.

V Berlinu zmatrajo za največji nasprotnici Rusijo in Francijo in najbolj si je vedno Bismarck prizadeval, da prepreči zvezo mej tema državama in da ti dve državi ne dobita nikah zaveznikov. Sklepal je zveze proti njima in tako je sklopil tripelaljanco, katere glavni namen je varovati nemško hegemonijo proti Rusiji in proti Franciji. Rad bi bil nemški kancelar tudi Anglijo pritegnil v to zvezo, toda v

Londonu se niso mogli ogreti za njo. To je seveda Bismarck jako zameril Angležem. Ko je pa prišel na prestol cesar Friderik, so se pa odnošaji mej Anglijo in Nemčijo še shujšali, zlasti pa po smrti njegovi. Cesarica Viktorija, ki je jako uplivala na pokojnega njenega soproga, ni bila naklonjena Bismarcku in to je jako jezilo kancelarja! Ker je vedel, da cesarico prešinjajo angleški liberalni nazori, ki se nič ne ujemajo z Bismarckovimi namerami, jel je kancelar sovražiti vse, kar je angleškega.

Še za življenja najblazjega vladarja kar jih je kedaj Prusija imela, so vladni listi z nenavadno predrznostjo in nesramnostjo, ki je le v Nemcih mogoča, napadali cesarico in celo cesarja samega. Če bi ne bil cesar tako hitro zatisnil očí, bi se bili morali zagovarjati pred sodišči uredniki in izdajatelji listov, katerim se polnijo jasli iz reptiljskega zaklada. Po smrti njegovi je pa napominana nesramnost dosegla vrhunec in hči kraljice angleške bila je prisiljena ostaviti drugo svojo domovino, kjer počiva truplo ljubljene soproga njenega.

Čisto naravno je torej, da je moralo nastati pri takih razmerah močno nasprotje mej Anglijo in Nemčijo in da so v Londonu postali voljniji pridružiti se kakej državi, ki ni baš prijazna Nemčiji, posebno, če še jim taka zveza obeta drugih koristi. Taka bi bila zveza mej Anglijo in Rusijo.

Dandanes več tako ne uplivajo rodbinske zveze vladarskih obitelji na politiko, kakor so prejšnje čase, ko so priženitvah vladarjev bili odločilni pred vsem politični oziri. A nekaj pomena pa imajo vender še vedno rodbinske zveze in to dobro ve Bismarck, kakor Morier.

Poslednji je začel delati na to, da ruski prestolonaslednik vzame v zakon princesinjo Alice Hessen Darmstadtsko. Pri tem prizadevanji bile so mu koristne njegove prijateljske zveze z raznimi dvornimi osobami v Darmstadtu.

Ta zveza bi močno uplivala na politiko, kajti princesinja je angleške kraljice vnukinja in njen zakon s cesarjevičem bi lahko imel za posledico zvezo mej Rusijo in Anglijo. Zveza mej Rusijo in Anglijo je pa lažje izvedljiva, nego zveza mej absolutno Rusijo in republičansko Francijo. Zveza največje vojne sile na kopnem in največje pomorske

sile bila bi gotovo toliko močna, kakor je tripelaljanca. Odločila bi lahko usodo Nemčije, kadar pride do vojne s Francijo, do katere pa pride prej ali slej.

Morierovo prizadevanje ni bilo brez uspeha, kajti v kratkem se ima objaviti zaroka. Ko je kancelar zvedel, kaj snuje Morier v Peterburgu, dal je ukaz vsem plačanim glasilom, da naj skušajo uničiti Moriera. A ves trud bil je brez uspeha, vsa sumničavanja in obrekovanja bila so brezuspešna in sfera Morierova prinesla je železnemu kancelarju veliko blamažo.

Ker je bil na tej strani ves trud zaman, hočejo v Berlinu to zadevo na drug način preprečiti. Začeli so pisati, da bi bilo sramotno, ko bi princesinja premenila vero, kajti ruska carica mora biti pravoslavna. Še nikdar ni nobena pravoslavna princesinja premenila vere, da dobi krono. Ali bi ne bilo sramotno za protestantsko vero in za vse nemštvo, če bi to storila nemška princesinja in še celo za časa, ko se v Rusiji zatira protestantizem in nemštvo. Tako piše jeden prvih nemških listov. Če se pomisli, da je že več nemških princesinj premenilo vero, se precej pozna, kaj se s tako pisavo namerava. Ko bi cesarjevič snubil kako prusko princesinjo, bi ob Sprevi ne imeli taci pomislikov. V tem grmu tiči zajec.

Vse pisarenje in spletkarenje bode javljne kaj pomagalo, Bismarckova politika bode imela nov neuspeh. Sploh nemškemu kancelarju sreča ni več mila. Neuspeh za neuspehom greni mu večer življenja in navdaja ga z grozno zavestjo, da orjaška njegova zgradba nikakor ni utrjena, ker poka in škriplje na vse strani in da utegne nastati dōba, ko se bode reklo: „Kakor dobljeno, tako izgubljeno!“

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 17. februarja.

Dr. Smolka prične sejo ob 1/2 12. uri.

Na dnevnem redu je:

1. Tretje čitanje postave o skladiščih.

2. a) Prvo čitanje vladne predlozbe o olajševanju pristojbin za hranilnice in posojilnice (sistem F. W. Raiffeisenov.)

LISTEK

Ob orijentaliskih študijah.

(Prof. dr. Karl Glaser.)

(Dalje.)

Iz hamitske skupine omenimo le egiptski jezik, ker so dospele študije tega jezika v najnovejšem času do velike veljave. Starost egiptске kulture, pismena zapuščina, zgodovinska imenitnost naroda, razmere z azijskimi, afrikanskimi in celo evropskimi narodi prouzročale so, da se je zgodaj začelo tolmačiti hijeroglif; odlikovala sta se v tem najbolj Anglež Tomaž Joung (1816) in Francoz François Champollion. Temelj pa je postavil egiptologiji Rihard Lepsius, ki je pred tremi leti kot profesor egiptovskega jezika v Berlinu umrl. On spada, kakor Silvester de Sacy, k tistim srečnim učenjakom, ki najdejo povsod v življenji podpore in ravnih potov, treba jim je le duševne zmožnosti redno porabiti, da premorejo kaj velikega izvršiti. Na priporočanje A. Humboldta postavil ga je pruski kralj Vilhelm IV. na čelo ekspedicijske v Egipt, ki so jo bili Prusi tja poslali.

Z velikim plenom vrnil se je leta 1846. v Berlin nazaj ter bil od kralja in učenjakov prijazno vsprejet. Njegovih mnogobrojnih del nam ni mogoče tukaj natančneje navesti; z mnogimi redovi okrašen živel je srečno z bogato nadarjeno soprogo in bil je priljubljen gost pri večernem čaji v cesarske rodbini v Berlinu.

Životopis spisal mu je v II. zvezku prej omenjene „Internationale Zeitschrift für allgemeine Sprachwissenschaft“ Gregor Ebers, ki je bogato obdarovan s pesniško žilo ter poleg strogo znanstvenih spisov za priljubljene romane in pesni snovi zajemal iz egiptovske zgodovine.

Kakor prej omenjeni Lepsius pridobil si je tudi Henrik Brugsch mnogo zaslug z izdavanjem mnogih egiptskih tekstov.

Naj precej tu omenimo Papyrus Rainer, ki bo skoz desetletja dajal znanstveno snov na prebitek.*)

Vprašal bi kdo: Kaj je Papyrus Rainer? To je največji del mestnega in provincijalnega arhiva starega mesta Arsinoë v Fajjum-u v Egiptu, ki je bilo razdruženo v neke vojke; jeden del arhiva prišel je v Pariz in Berlin, največji pa po nekem trgovci,

*) Gedenkblatt zum siebenten Orientalistencongress, von Arthur Linke, Dresden, 1887, p. 40.

Teodoru Graf-u na Dunaj. Ostanek arhiva, ki se nahaja v posestvu nadvojvode Rainer-ja, obsega 23.000 starih spisov na papiru, usnji, živalskih kožah, pergamentu; ta velika sklad spisana je v desetih jezikih*) ter je izvanredne važnosti oziroma na filologijo, paleografijo, literaturno in kulturno zgodovino. Obdelavanje posameznih skupin bilo je raznim učenjakom izročeno.

Za egiptski jezik sploh pridobil si je po skoro tridesetletnem delovanju L. Reinisch na Dunaji velikih zaslug.

Ker so se narodi, ki govoré jednozložne jezike, potem Japaneci, potem ural-altajska plemena in večina afrikanskih in ameriksanskih plemen, razvitka kulture le malo ali nič udeležili, pustimo na strani tukaj njih jezike ter se obrnimo k Indom.

Prvi Evropejec, ki je vsaj deloma s svetim jezikom Indov, z Chêšâ samskrât, soznalil zapad, bil je Italijan Philippo Sasseti, ki je prebival od l. 1583. do 1588. v Indiji, ki je rekel v svojih Lettere str. 283: „La lingua in se è dilettevole e di buon sono, per i molti elementi, che egli hanno

*) 3000 kosov v koptjskem, 50 v etjopiskem, 3000 srednje-perzijskem, 38 v latinskem, 24 v hebrejskem, 2 v sirskem, 4000 v arabskem, 15.000 v grškem jeziku.

b) prvo čitanje predloga poslanca Verganija in drugov o državni podpori družbam posojilnim Raiffeisenskih.

3. Poročilo budgetnega odseka o vladni predložitvi, o olajševanju pristojbin pri konvertovanju terjatev posojilnih.

Pred nami leži postava (vladna predložba) o odložitvi rednih naborov leta 1889., glaseča se:

§ 1. Reden nabor za leto 1889., za katero določa postava vojaška čas od 1. marca do 30. aprila, se odloži in se zgodi o posebno označenem času, ki se pridržuje postavni določbi nabora novincev v letošnjem letu.

§ 2. To postavo izvrši Moj minister za brambo dežel.

V razlago te postave pravi vlada, da hoče urediti nabor po novi postavi vojne. Ker ta postava še ni urejena, potrebno je, da se nabori letošnji odlože.

Potem so prične debata o 2. točki dnevnega reda.

Tu poprime prvi besedo g. Vošnjak proti. On pravi, da blagajnice v zmislu Raiffeisena neso za naše kraje, pač pa posojilnice, kakoršne imamo po krajih slovenskih. Govornik poudarja njih važnost in želi, da se i jim dajo olajševanja pristojbin, in le zaradi tega glasuje za stvar. Potem predlaga, da se stvar iztoči odseku hranilničnemu. (Prihodnjič govor po zapis. sten.)

Poslanec Stejskal, strinjajoč se s predložbo vladno predlaga, da se iztoči stvar odseku pristojbinskemu. Pri glasovanju prodere predlog Vošnjakov z 65 glasovi proti 54.

Prihodnja seja jutri zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. februarja.

Državni zbor ima poslednje dni bolj pogostem seje. Vzlic temu se pa ne ve, kdaj se začne budgetna debata. Najbrž še le okrog 8. dne marca. Letos bode budgetna debata precej živahna. Posebno več konservativnih poslancev bodo hudo prijemali vlado, zakaj da tako dolgo ne predloži načrta novega šolskega zakona. Gospodje so se že naveličali čakati, kdaj se izpolnijo njihove presrčne želje. Nemški konservativci itak največ zaradi tega podpirajo vlado, ker se nadejajo, da bode jim pomagala, da cerkev dobi šole zopet popolnoma v roke. Toda to bodo le težko dosegli, kajti na desnici je mnogo elementov, ki bi ne bili zadovoljni s tako reformo šolskih zakonov, levica bi se jej pa kakor jeden mož upirala.

Opozicija **ogerske** zbornice poslancev hoče, kolikor dolgo bode moč, zavračevati posvetovanje o vojnem zakonu. K § 14. se je oglasilo jako mnogo govornikov. Če bodo hoteli vsi govoriti, bode več dni trajala debata o tem paragrafu. Predlagalo se bode gotovo dosti popravkov in dostavkov. Opozicija bi najrajše, da bi debata o vojnem zakonu trajala do 15. dne marca, da bi potem ta dan uprizorili velike demonstracije v spomin ustaje 1848. l. Vladna stranka pa sili, da se vojni zakon hitro reši in zato so seje dan na dan.

Vnanje države.

Radikalcev kralj **srbski** neče poklicati na krmilo, ker vedno občujejo s Pasičem in so celo

zahtevali, da ga vlada pomilosti. Pasič je zaradi tega pisal svojim pristašem, da naj pusté vsako občevanje z njim v interesu domovine. To pismo objavljeno v „Odkleku“ bode pa javljeno kaj pomagalo radikalnej stranki. Pa tudi Ristiću ne mara izročiti vlade. Najverjetneje je, da se bode v kratkem objavilo, da kralj ne vsprejme demisije ministerstva, da bode torej Kristić še nadalje vodil državne posle.

Knez **bolgarski** se je jako prijazno razgovarjal z deputacijo opozicijonalcov, ki se je prišla pritoževati proti sedanji vladi. Obljubiti jej pa ni hotel, da pokliče drugo ministerstvo. Rekel je, da kot ustanovni vladar ne more odpustiti vlade, katera ima zaupanje sebranja. Kadar bode pa zaupanje sebranja izgubila, se ve da jo bode odpustil. Najbrž bodo opozicijski listi sedaj začeli napadati Koburžana, kateremu je deputacija tako zagotavljala udanost in zvestobo opozicije, ker ni ustregel željam opozicije.

Novi šejk-il-islam baje hoče izdati fetvo, da noben **turški** finančni in vakufski minister ne more biti kristijan. Taka izjava duhovnega dostojanstvenika bila bi naperjena proti sedanjemu finančnemu ministru Agob paši, ki je kristijan. Prav verjetna pa ni, da bi se res upal šejk-il-islam zahtevati, da se odstrani sedanji finančni minister, v katerega ima sultan veliko zaupanje zaradi njegovih zvez z bogatimi armenskimi bankirji. Turškeji vladi je dosti ležeče, da si ohrani naklonjenost armenskih bankirjev.

Jutri se snide **angleški** parlament. Liberalci so dolgo nameravali že v prvih sejah interpelovati vlado zaradi irske politike, pred vsem zakaj se tako grdo ravna s političnimi zločinci. Nadejali so se, da je bode morda podpiral celo Chamberlain s pristaši svojimi. Ker je pa obravnava Parnellovega odseka razkrila nekatere stvari, ki so jako kompromitujoče za irske politične vodje, baje opozicija misli opustiti interpelacijo ter počakati tako dolgo, da se vidi, kako bode razsodil ta odsek prvih angleških sodcev.

Ruski listi se poslednje dni mnogo bavijo z **afganskimi** zadevami. Četudi je emir zbral okrog sebe vse elemente, Rusiji sovražne, vendar v Peterburgu ne verjamejo, da bi nameraval začeti vojno z Rusi. Ruski general Komarov je s 16 batalijoni pripravljen blizu meje in zahteva, da se mej Rusijo in Afganistanom določi naravna meja. Po takej novej uravnavi meje bi Rusi zopet pridobili nekaj zemlje. „Novoje Vremja“ piše, da Rusom sedaj ne kaže začeti vojne v Aziji. Proti Tekincem, ki so imeli le jeden utrjen kraj Geok-Tepe in nobenega topništva, poslali so morali 75 tisoč vojakov in 100 topov, proti Afganistanu bi pa bilo treba poslati mnogo večje vojne sile. Sedanji položaj v Evropi pa ne dopušča, da bi Rusija pošiljala tolike vojne sile v Azijo.

Dopisi.

Z **Gorenjskega** 16. februarja. [Izv. dop.]

Ni ravno več dolgo, da se nam približa že druga velika noč, a predlog Liechtensteinov še vedno počiva. Seveda „Slovenec“ mnogokrat zdihuje, kako vera peša in kako živo nam je potreba verske šole. Tudi jaz sem njegovega mnenja, samo s to razliko, da posebno treba bilo bi verske šole „Slovenčevim“ pisateljem, da bi se isti vsaj malo bolj priučili ponižnosti in ljubezni do bližnjega, ker posebna slast je „Slovencu“, kadar zamore udrihati po novejši šoli in sedanjih učiteljih, kakor da bi bili ti odločni framasoni, in kakor da bi oni napeljevali otroke k vsem hudobijam, katere doprinašajo

še le potem, ko so šolski oblasti odrasli in so prišli pod njihovo toli blagodejno „versko“ oblast. Naj se zgodi karkoli se hoče slabega, kdo je temu kriv? Le sedanja šola in ubogi učitelji. Kako je pred nekaj leti slastno popadel novico, o nekem učitelji, ki je bil menda prišel v Dunajskem Novem mestu pred porotnike, a o dogodkih, ki so se godili na Dolenjskem in so bili veliko bolj graje vredni, je lepo tiho molčal. Bog vedi ali je bil teh dogodkov tudi kak učitelj kriv?! „Slovenec“ pa v svojej strasti še ni prišel do spoznanja in menda tudi nikdar ne bode, da učiteljstvo nema nikake krivde ako ljudstvo moralčno propada. Po „Slovenčevem“ logiki soditi, morali bi v onih selih, kjer ni šole, ali pa tamošnji župniki podučujejo, živeti pravcati angeljci. Da temu ni tako, hočem navesti le jeden sam slučaj, čeravno bi jih lahko silo veliko. — Poznam selo, v katerem je kakor bi rekel „Slovenec“ „brezverska šola“, a celih 6 let ni bilo nikakega pretepa ali poboja. Poprej pa, ko je bila še starokopitna šola, bili so vedni pretepi, kateri so se jedenkrat celo v cerkvi pri službi božji vršili. Seveda so najhujši pobijalci, katere osebno dobro poznam, tudi podpirali prošnjo za versko šolo, „ker so gospod fajmošter rekli, da bi lahko dobili učitelja druge vere, ako bi se ne podpisali.“

Seveda dotični gosp. župnik ni imel nikakega pomisleka proti temu; no saj ni bilo na kakovosti podpisov, ampak le na njih številu ležeče, ker podpisovali so prošnjo za versko šolo taki, katerim je odgoja deveta briga in je njihovo normalno življenje celej občini v spodtiko. Lahko bi mi bilo dokazati z imeni, da je trditev istinita. Torej naj bi se takim izročila šola, kateri niti ne vedo, kake določbe so glede veroizpovedanja pri nastavljenji učiteljev. Princ Schwarzenstein je pa lahko ponosen na čelu svoje armade in mu iz srca častitamo. Čuditi se pa moramo „Slovencu“, kateri bi se bil vendar že imel naučiti logike od duhovitega Sviftijanca, ker v listu od 11. t. m. v poročilu državnega zbora tako začudeno vprašuje: Kdo je pač naložil učiteljem dolžnost braniti šolske postave? Od kedaj so postali del postavodajalnih faktorjev? Dosledno bi morali kmetje skrbeti za kmetske, obrtniki za obrtne in vojaki za vojaške postave. Ako je „Slovenec“ toli natančen v tej zadevi, kako torej, da on toli skrbi za novo šolsko postavo? Ali je on morda del postavodajalnih faktorjev? Jaz mislim, da ne in tudi gorje ko bi bil, ker ubožčki bili bi isti, ki ne trobijo v njegov rog. „Slovenec“ priporoča poslancu Fussu, naj bi isti skrbel, da bi učitelji bolje spolnovali svoje dolžnosti. „Slovenec“ naj mesto učiteljem priporoča izpolnjevanje svoje dolžnosti le braniteljem „verske šole“, da bi jim ne bila šola deveta briga in bi takrat hodili v šolo, ko bi se jim ravno ljubilo.

Ko bi „Slovenec“ to priporočal, in bi ga njegovi apostelji ubogali ter bi se ob jednem ravnali po prislovi: „Besede vlečejo, a zgledi mičejo“, ne bi vera toli pešala.

Iz št. Petra na Notranjskem 17. februarja. [Izv. dop.] Bralno društvo „Mir“ priredilo je dne 14. t. m. veselico s petjem, deklamacijo, sviranjem na citre, šaljivim prizorom, šaljivo lote-

fine al 53; dei quali tutti rendono ragione facendoli nascere tutti dai diversi monumenti, della bocca e della lingua“; on obžaluje, da ni prišel v mladih letih v Indijo „bisognerebbe essere venuto qui de 18 anni per tornarsene con qualche cognizione di queste bellissime cose“, str. 418. Pred vsem obudil je njegovo pozornost podoben glas indijskih in laških števnikov; števniki od 6—10 se v indijskem glasé: šaš, saptan, aštan, navan, dačan. On se je prvi izrekel v Evropi za prvotno sorodnost evropskih kulturnih narodov z arijskimi Indi in drugimi azijskimi narodi.

Jedno stoletje pozneje naučil se je indijskega jezika misijonar Henrik Roth, da bi se z brahmani razgovarjal. Za njim razumel je indijsko nemški jezuit Hanaleden, ki je kot misijonar od l. 1700 do l. 1730 v Malabaru deloval; sestavil je temu jeziku tudi slovnico, a ostala je rokopis.

Sredi 18. stoletja pokazala sta tudi dva francoska duhovna važnost staroindijskega jezika; jeden teh Pater Coeurdoux predložil je l. 1767. francoskej akademiji razpravo, v katerej dokazuje sorodstvo indijskega z grškim in latinskim; ali akademija pustila je delo 40 let v nemar, tako da ga je avstrijski jezuit Paulinus a St. Bartholomaeo s svojimi spisi prehitel. Ta bil je Hrvat iz

hrvatskega sêla pri Dunaji in imel je omenjeno ime kot jezuit; Fr. Schlegel ga omenja v knjigi, „O jeziku in narodnosti Indov“, Heidelberg 1808, „kot moža, ki je povse znan radi mnogoterih učnih spisov o indijskem starem veku.“

To je vendar ironija osode, da je Hrvat spisal prvo slovnico temu jeziku, kojega natančno znati bilo bi najbolj v korist Angležem.

Sedaj še le so se tudi Angleži pokazali; Ch. Wilkins preložil je episode in Mahābhārata, basni iz Hilspadeja; Will. Jones, višji sodnik v Fart William-u razpravljal je indijsko starodavnost, preložil je Čakuntalo in zakonik Manu-jev in Tom. Colebrooke (1765—1837) postavil je temelj indijske filologije.

Od sedaj naprej vodili so Nemci indijsko filologijo. Po mojem mnenji se to takó razume, da se Nemci lotijo kakega predmeta z redko požrtvovalnostjo in vztrajnostjo ter se trudé dokončati ga; z ljubeznjivo udanostjo utopé se v študije predmetov, ki se ljudem sicer majhni dozdevajo. Z druge strani zna nemški učenjak najbolj moralčni dobiček čislati, kojega donáša znanstveno delovanje posameznega učenjaka njegovi narodnosti.

Mi omenimo najprej tri može, oba Schlegel na in Fr. Bopha; vsi trije bivali so v mla-

dih letih več ali menj časa v Parizu ter udeleževali se pouka pri Chezy-ju. Fr. Schlegel, z zmožnostjo za znanstveno delovanje in za pesništvo nadarjen, uplival je najbolj s svojim malim spisom: Ueber die Sprache und Weisheit der Inder, Heidelberg 1808, pokazal je s proroškim duhom že prej pota, po katerih naj bi se hodilo; svetoval je ustanovo primerjalnega jezikoslovja, in to disciplino je pozneje dokazal Fr. Boph s svojo primerjalno slovnico indogermanskih jezikov. Stareji Schlegel, Wiljelm (1767—1840) s pravo zmožnostjo za filologijo, izobražen od Wolf-a, Hermann-a in Becker-ja, poklican bil je na vseučilišče v Bonu, ki je bilo l. 1818. ustanovljeno in deloval je tukaj na najplodnejši način kot učitelj staroindijske filologije do smrti, ki ga je l. 1845. doletela. Njegova velika pridnost, *) visoki sloves kot učenjak in naklonjenost pruske vlade pripomogla je s tem, da je ustanovila učiteljske stolice na vseučiliščih, mnogo do razcvita teh študij na Nemškem.

*) V sestavku: O sedanjem stanju indijske filologije 1819. l. pisal je str. 8: Tu ni treba kraja natančneje, katere obilne izdatke podajo znanje sanskrita, razumeje spisov, ki so v tem jeziku sestavljeni, za jezikovno in narodnoznanstvo in za staro zgodovino; kakšna, obilna domišljija se kaže v indijski mitologiji, kak nežen čut, kaka globokost in jasnost v duševnih ozirih! (Dalje prih.)

rijo in s plesom na korist Miroslava Vilharja spomeniku v Postojni. Veselica bila je v prostorih g. Ivana Špiljarja, kateri tudi bralno sobo društvu brezplačno prepušča, za kar mu bodi posebna zahvala izrečena. Veselica je bila navzlic slabemu potu izredno dobro obiskana. Vspored se je vršil v splošno zadovoljnost in pohvalo. Pevci so morali „Planšarja“ ponavljati. Dasiravno stara pesen, je vendar še vedno lepa. Gospica Fleš je s svojo čvrsto postavo na odru tako izborna deklamovala Stritarjevo „Mladini“, da ji je donela viharna pohvala. Gospica Špiljarjeva in g. V. Zalaznik sta tako spretno svirala na citre, da sta morala na splošno zahtevanje ponavljati. Tudi g. R. Dolenec je pokazal s svojim šaljivim prizorom „Liberal“, da zna goste izvrstno zabavati in kratkočasiti kajti tudi on se je moral še enkrat na oder vrniti. Ravno tako je tudi Bleyerjev kvintet tako dobro sviral, da so mlade dame in gospodje do jutranje zore prav pošteno plesali. Veselice se je udeležilo več odličnih oseb iz sosednih občin, kakor tudi iz Postojne in Zagorja, kateri so pripomogli, da se je nabralo čistega dohodka 42 gl. 38 kr. za spomenik Miroslavu Vilharju. Obilna udeležba je dokaz, da je odbor veselico priredil v pravi namen.

Domače stvari.

— (Cesaričinja vdova Štefanija) pripeljala se je včeraj zjutraj ob 9. uri 20 minut v Miramare. Na kolodvoru zbralo se je veliko občinstva iz sosednih vasij, katero je visoko gospo najudaneje pozdravljalo. Grad Miramare in park sta za občinstvo zaprta, dokler ondu biva visoka gospa.

— („Le style c'est l'homme“) Včerajšnji „Slovenec“ priobčil je dopis „Od kod?“, v katerem čitamo doslovno: „Danes pride k meni prijatelj in naročnik „Sl. Naroda“ ter mi molče pomoli „Sl. Narod“ od dne 16. febr. Na obrazu in v očeh mu berem, da možu ni nekaj prav, zato ga hitro vprašam: „No, kaj Vam je? Kaj ste tako zamišljeni? Ali morda „Narod“ že sam sebi „libero“ pije?“ Mož, smem tudi reči gospod, mi premišljeno in počasi odgovori: „Moj dosedanji prijatelj „Narod“ sicer ni še zamrl, dozdeva se mi pa, da se obnaša, kakor vol po prvem udarcu. Zda je verjamem, kar ste Vi včeraj pravili, da je namreč „Slovenec“ udaril „Narod“ enkrat prav na čelo, v drugo za uho. Zato „Narod“ zda tako brca.“ — Ali ni to povedano tako lepo, kakor da bi rožice sadil? Potem pa pravite, da gospodje neso duhoviti!!

— („Neue Freie Presse“) priobčila je v včerajšnji zjutranji številki popravek, ki ga jej je doposlalo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda glede dopisa iz Gradca, v katerem se je trdilo, da je družba sv. Cirila in Metoda v zvezi s „Slavjanskim blagotvornim občestvom“, grof Ignatjev pa njen pokrovitelj.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) ima redno sejo v četrtek dne 21. februarja t. l. ob treh popoldne v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Poročilo ob uredbi poštnih kreditnih pisem. 2. Poročilo o tarifah avstro-ogerskega Lloydja. 3. Poročilo o ulogi trgovske in obrtniške zbornice v Ljubnem za ustanovo gostilničarskih strokovnih šol. 4. Poročilo o prošnji za 2. somnjo z živino in blagom v Dolenjivasi. 5. Poročilo o prošnji za tri somnje z živino in blagom na Poljiči. 6. Poročilo o mesni tarifi za Semič. 7. Poročilo o ulogi trgovske in obrtniške zbornice v Liberci, zadevajoči nekatere premembe zakona z dne 30. marca 1888, drž. zak. št. 33. 8. Poročilo o pravilih okrajnih bolniških blagajnic v Litiji, Radovljici, Logatci, Ljubljanski okolici in na Vrhniki.

— („Slavjanski Izvestja“) imajo v 5. in 6. številki pokojnega dr. Zarnika životopis, ki ga je spisal „Čitimir“ in več notic, tikajočih se Slovencev.

— (Gosp. o. Ladislav Hrovat) v Novem mestu praznoval je včeraj tridesetletnico, odkar poučuje kot profesor na tamošnji gimnaziji. Gospod profesor je imel v tej dobi veliko, sedaj deloma na odličnih mestih nahajajočih se učencev, deloval tako uspešno na slovstvenem polju, da mu tem povodom vse razumnišstvo slovensko iz srca kliče: Mnoga leta!

— (Poljske šole na Dunaji.) Ravno kar nam dohaja vest z Dunaja, da se je tam osnoval odbor, kateri si je postavil nalogo, nabirati doneške ter ž njimi zgraditi poljsko šolo na Dunaji. Po tem, kakor poznamo poljske razmere, ne bode Po-

ljakom težavno zgraditi šolo, toda sam Dunaj bode jim delal neprilike, kakor Čehom.

— (Maškerada Sokolova) bode, kakor že povedano, dne 5. marca. Odbor se trudi, da priredi, kolikor moč sijajno to, vsako leto najbolj priljubljeno in najbolj obiskano predpustno veselico. Vabila razpošiljala se bodo prihodnji teden. Gotovo se je nadjati že sedaj, ker je zanimanje precejšno, povoljnega uspeha.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dne 24. t. m. v restavraciji „Hotel Evropa“ pevski večer na čast svojemu častnemu članu Srečku Stegnarju s prijaznim sodelovanjem g. Ivana Medena. Po končanem vsopredju bode plesni venček, pri katerem oskrbuje godbo privaten orkester pod vodstvom gospoda Julija Enzmanna. O tej priliki izročila se bode g. Stegnarju častna diploma. Natančnejši vsopred priobčimo pozneje. — Pustno nedeljo, t. j. dne 3. marca, pa priredi, kakor običajno vsako leto v restavraciji Ljubljanske čitalnice sijajno maškarako, za katero se vabila že razpošiljajo.

— (Slovenska predstava v Trstu.) Kakor smo poročali povabilo je „Tržaško podporno in bralno društvo“ naše igralno osebje 9. t. m. v Trst, kjer je priredilo narodno igro „Revkica Andrejčka“. Neugodno vreme zaprečilo je obisk okoličanom in le tu je iskati uzroka, da gledališče ni bilo toli obiskano, kakor je bilo pričakovati. Gmotno si tedaj društvo ni opomoglo; pač pa je bil moralni uspeh tolik, da sme omenjeno društvo s ponosom zreti na navedeni večer. Naudušenost občinstva priklopela je do vrhunca v kupletih „Revkica Andrejčka“. Našemu občinstvu je igra znana, torej omenjamo samo, da sta gospodična Kobalova in gospod Borovščakov igralni moči, katerih bi želeli našemu dramatičnemu društvu. Povodom benefice gospodične Zvonarjeve in gospoda Danila poslal je odbor „Tržškega podpornega in bralnega društva“ našim igralcem sodelujočim pri omenjeni predstavi v Trstu krasen lavorov venec z napisom: „Ljubljanskim dramatikom“. Očividno je torej, da vez mej omenjenim društvom in našo dramatiko postaja vedno tesnejša in da to ni bila zadnja predstava v Trstu. Slava odboru!

— (Presvetli cesar) je 115 kaznjencev popolnoma, 11 pa deloma pomilostil. Mej temi jih je iz kaznilnice na Gradu 21 (14 popolnoma, 7 deloma), iz ženske kaznilnice v Begunjah 4.

— (Na Krškem) smo imeli črno mašo za pokojnim cesarjevičem 5. t. m.; za presvetlega cesarja in celo cesarsko obitelj pa preteklo nedeljo. Obeh maš so se udeležili c. kr. uradniki, učiteljstvo, požarna bramba, mestna straža in obilo vernega ljudstva.

— (Odbor narodne čitalnice in „Dolenjskega pevskega društva v Novem mestu“) naznanjata, da se bode Vodnikova svečanost, ki je bila vsled nenadne cesarjevičeve smrti odložena na neodločen čas, vršila v soboto dne 23. februarja. Posebna vabila se ne bodo izdajala.

— (S Krškega) se nam javlja, da bode ondotni pevski zbor prvo predpustno veselico priredil v nedeljo 24. t. m. v gostilni g. Antona Ruperta. Začetek ob 7. uri zvečer. Priskrbljeno je tudi več komičnih prizorov, na kar še opozarjamo posebej vse prijatelje petja in muzike.

— (Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani) javlja visoko c. kr. trgovsko ministerstvo, da so se pri njem pritoževali domači eksporterji, ker so jim zadržavali blago francoski uvozni uradi. Ministerstvo pa se je tudi uverilo, da eksporterji vselej ne pazijo na propise francoske vlade, poslani trgovski zbornici z razpisom 20. marca 1888, št. 11260, o tem, kako postopati z blagom, katero se pošilja po železnici čez Italijo in se izvažna na Francosko. Da bi se torej preprečile škode, ki izvirajo iz nepaznje teh propisov in ki jih ni moči vselej odstraniti z reklamacijami, poziva se slavna zbornica, naj opozori zopet interesente na naslednje propise. Po okrožni naredbi francoskega glavnega carinskega ravnateljstva od 5. marca 1888 postopajo po pogodbenem tarifu na Francoskem s pošiljatkami, katere se v vagonih s svinčnim pečatom zaprtih prevažajo čez Italijo ter se na gornje italijanskih železnicah ne prelagajo, seveda le tedaj, da imajo, ako je v njih blago pismeno potrjeno, tudi še zakonito svedočbo ob izvoru. Uporaba francoskega pogodbenega tarifa predpostavlja pri takih pošiljatkah, da se vagoni, v katerih se prevažajo blago čez Italijo, po propisu zapro s svinčnim pe-

čatom v obmejnih postajah avstrijskih ali ogerskih. Zategadelj ne gre donášati blago avstro-ogerskega izvora po morji v Italijo in od tod (n. pr. od Benetek dalje) po železnici na Francosko, ker je na ta način nemogoče, dotične vagone z zgoraj omenjenim svinčnim pečatom zaprte dostaviti francoskemu uvoznemu carinskemu uradu.

— (Saleška čitalnica) priredi dne 3. marca t. l. v prostorih g. J. Scharnerja v Šoštanji veselico s sledečim vsopredom: A) Petje. 1. „Za dom“, moški zbor od H. Volariča. 2. „V ljubem si ostala kraji“, četverspev od A. Nedveda. 3. „Pobratimija“, moški zbor s četverspevom in bariton solo od A. Foersterja. 4. „Mihova ženitev“, šaljiv četverspev. 5. „Slovanska pesen“, moški zbor s bariton in tenor solo od dr. B. Ipavca. 6. „Ločitev“, četverspev, od Koželskega. 7. „Sokolska“, moški zbor od A. Foersterja. — B) Ples. — Začetek ob 1/8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 40 kr.; obitelj 70 kr. — Petje izvršuje čitalnični pevski zbor, koji sedaj 18 dobrih pevcev šteje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. februarja. Kakor se „Polit. Correspondenz“ iz Pariza piše, opazujejo francoski vladni krogi jako pozorno politični položaj v Italiji. Misli se, da napadi na Crispija neso naperjeni proti osobi njegovi, ampak proti njegovi politiki. Gospodarsko stanje v Italiji je zares slabo in se bode le sčasoma dalo odpraviti. Radi tega se v Parizu pričakuje, da se bode Crispi nekaj časa baval izključno le z notranjimi zadevami.

Milan 19. februarja. Razburjenost mej zidarjev velika. 5000 delavcev hoče napraviti štrajk. V Napolji bili zopet izgredi. V Argenti je 2000 delavcev obkolilo in oblegalo mestno hišo. Morali so priti vojaki na pomoč. Župani in občinski zastopniki v provinciji Puglie sklenili so na ministerstvo nujno poročilo o veliki bedi mej delavci, zahtevajoč pomoči, ker se sicer mir in red ne moreta vzdržati.

Pariz 19. februarja. Vest, da pojde Boulanger v Italijo in Budimpešto, je neosnovana.

Razne vesti.

* (Posojilo.) Hranilnica bukovinska dovolila je mestni občini v Črnovicah posojilo 40.000 gold.

* (Galicijski raki.) Kakor je iz statističnih podatkov razvidno, pošiljala je Galicija v preteklih letih povprečno vsako leto jeden milijon rakov na Dunaj. Ker so reke po Galiciji jako bogate na rakih, upati je, da se bode, ako ne nastane kakšna račja kuga, v prihodnjic prodajalo še večje število rakov nego dosedaj.

* (Vihar na Češkem.) 14. t. m. razsajal je v Grotanu in po okolici (na Češkem) grozen, orkanu sličen vihar, kateri je zlasti po gozdih napravil veliko škode. Ob cesti preko Ojbina ruval je strašen vihar velikanska drevesa iz tal in jih lomil kar čez sredo.

* (Hud mraz) imeli so 14. t. m. v Jägersdorfu v Šleziji. Termometer kazal je tedaj 15 stopinj R. in uveril prebivalce, da letošnjo zimo še neso čutili tolikega mraza.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnik dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogorskem v velike meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogorsko, zmagal je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogorskeji, da jdenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kateh 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jdenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje za nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in druzimi ničrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustnej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gl. 1.— in gl. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

18. februarja.

Pri **Slonu**: Körösi iz Gradca. — Weiss iz Pečuha. — Zimer iz Gradca. — Olivetti iz Trsta. — Reuter, Amberger z Dunaja. — Weisskopf iz Prage. — Partuske iz Trsta.

Pri **Malihi**: Gruler, Bitner, Lackenbacher, Hochmuth, Goldschmidt z Dunaja. — Šare iz Budimpešte. — Kosik z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Nedielko z Dunaja. — Serravalle iz Trsta. — Hartman iz Gradca. — M. A. Fabricei iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
19. febr.	7. zjutraj	744.4 mm.	— 5.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.5 mm.	3.8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	738.3 mm.	0.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 6.0°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. februarja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.30	gld. 83.25
Srebrna renta	83.80	83.80
Zlata renta	111.30	111.40
5% marčna renta	98.75	98.80
Akcije narodne banke	885.—	885.—
Kreditne akcije	310.80	311.40
London	121.35	121.25
Srebro	—	—
Napol.	9.58 1/2	9.58
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.26 1/2	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 136	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	93	85
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	80
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Kreditne srečke	100 gld. 184	—
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	234	—

Zahvala.

Srčno zahvalo izrekamo vsem, ki so mej boleznijo naše ljubljene tete, stare tete in sestrične, gospodične

LUCIJE VIDIC

skazovali prijazno sočutje, ravno tako vsem darovalcem krasnih vencev in obilim spremljevalcem ranje k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 20. februarja 1889.

(128)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse dokaze sočutja mej boleznijo gospe

MARIJE LENARČIČ ROJ. SIMON

za prelepe vence in mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekajo najtoplejšo zahvalo

(126)

žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze najodkritosrčnejšega sočutja povodom smrti mojega presrečno ljubljenega strijca, gospoda

TOME ZDAŘIL-A,

sekcijkega inženjera c. kr. priv. južnoželezniške družbe,

za lepe darovane vence in mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekam v svojem imenu in v imenu svojcev svojih najiskrenejšo zahvalo.

Št. Peter na Krasu, dne 19. februarja 1889.

(127)

Terezija Dvořak.

Zahvala.

Podpisani se je bil zavaroval pred pol letom s soprogom svojo pri vzajemnej zavarovalnici za življenje „THE GRESHAM“ v Londonu za znatno vsoto.

Po smrti soproge izplačalo mi je generalno zastopstvo v Ljubljani glavnicu najtočneje.

Zaradi tega čutim se zavezanega, gospodu generalnemu zastopstvu in slavnej družbi sploh javno izreči najtoplejšo zahvalo in ne morem zadosti te družbe, ki je na jako dobrem glasu, vsakemu priporočati, ki si hoče zagotoviti bodočnost rodovine svoje.

V Slovenski Bistrici, dne 19. februarja 1889.

(125)

Edvard Janach, pr. zdravnik.

500 mark v zlatu.

če Grolloh-ova obrazna orème (Crème Grolloh) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogro, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolloh v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (652—9)

Iščem

koncipijenta

z legalno prakso.

Dr. Ivan Omulec, odvetnik v Ormoži.

(121—3)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (825—24)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Sveži

pustni krofi

dobé se vsak dan v

J. Förderl-ovi pekarni

v Lingovih ulicah. (5—9)

Jedina tapetirarska kupčija v Ljubljani.

Tapecirar in dekorater. **ANTON OBREZA** Tapecirar in dekorater. v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

(72—5) priporoča okusno in trdno narejene žimnice, modroce na peresih, divane, stole, otomane, garniture za salone, jedilne sobe in spalnice; dekoracije za sobe, dvorane in cerkve. — Moje delo in blago, katero rabim, je pri poznano dobro in brezhibno, kar gotovo priča moja razstava v Rudolfinumu, in stojim z ozirom na nizke cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo moj ilustrovani cenik in uzorec blaga, kar razpošiljam zastoj in franko.

Odlikovano: v Londonu, Parizi (v Italiji), Budimpešti, Košicah, Pragi, Taboru, Černovicah itd. itd.

Pozornosti vredno za trgovce!

Ponujam za postni čas svoj

I^a Liptovski jesenski ovčji sir

v lesenih škatljah po 10 do 70 K. — Pri 100 K 10% tara, netto cassa, od Liptó-Rosenberg. — Nadalje

1 poštna škatlja

I^a Liptovskega jesenskega ovčjega sira

1 poštna škatlja

I^a Lipt. karpatskega surovega masla

brez stroškov na vsako poštno postajo. — Priporočujoč se za mnoge naročbe z veselo spoštovanjem

Prva Liptovska parna sirarija

Peter Makovický.

Liptó-Rosenberg, Gor. Ogersko.

(122—1)

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je usna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopeli.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatljah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—22)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnah J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömeches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Watto, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofljici: L. Lok, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormoži: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.